

Sygn. akt: I C 1200/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 1200/14

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjnaz siedzibą w W.wystąpił przeciwko R. K.z powództwem o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.772,22 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu obejmującym także koszty zastępstwa procesowego. Podnosił, iż w dniu 26 kwietnia 2013 roku zawarł z pozwanym pisemną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nr (...), które przedmiotem był samochód dostawczy ((...)D. (...)(...)). W związku z zawartą umową powód wydał mu polisę potwierdzającą warunki i okres ubezpieczenia oraz składki ubezpieczenia i warunki ich zapłaty. Składka miała być płatna jednorazowo. Pozwany nie zapłacił całości skład ubezpieczenia obowiązkowego z dnia 10 czerwca 2013 roku. Niespłacona rata w wysokości 1.661,00 złotych stała się wymagalna w dniu 10 czerwca 2013 roku. Na należność dochodzoną pozwem składa się kwota 1.661,00 złotych z tytułu niezapłaconej składki ubezpieczenia obowiązkowego i odsetki ustawowe naliczone od dnia 11 czerwca 2013 roku do dnia 15 grudnia 2013 roku.

Pozwany R. K. nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie albowiem przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 kpc wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie. Pozwany R. K. nie stawiał się na rozprawę, nie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień ani na piśmie, ani ustnie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie, budzą uzasadnione wątpliwości skutkujące oddaleniem powództwa. Podkreślić należy, iż ocena twierdzeń powoda nie może być oderwana od dowodów, jakie przedstawia on na poparcie tych twierdzeń. Powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, przez co w ocenie Sądu, twierdzenia te nie mogą być podstawą uwzględnienia powództwa. Powód jest profesjonalnym ubezpieczycielem, roszczenie którego dochodzi związane jest z jego podstawową działalnością, reprezentuje go profesjonalny pełnomocnik, doskonale zatem orientuje się on w zasadach, jakie obowiązują w procesie cywilnym. Jeżeli tego rodzaju podmiot, nie czyni żadnych starań, aby udowodnić swoje roszczenie, to nie sposób uznać, że jego twierdzenia nie budzą poważnych wątpliwości.

Dodać należy, że wykładnia celowościowa przepisów o wyroku zaocznym przekonuje, iż celem tej instytucji jest umożliwienie uzyskania ochrony prawnej powodom także w sytuacji, w jakiej pozwany unika wdania się w spór, w przekonaniu, że jego bierna postawa utrudni dochodzenie roszczeń przeciwnikowi. Instytucja wyroku zaocznego służy więc powodom w sytuacji, gdy pozwany unika procesu. Nie zwalnia ona jednak powodów od obowiązku przedstawiania twierdzeń zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów, tak jak wymaga tego przepis art. 3 kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 805 § 1 kodeksu cywilnego, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Wobec tego, że twierdzenia powoda co do istnienia po stronie pozwanego obowiązku do zapłaty składki ubezpieczeniowej, budzą poważne wątpliwości, powództwo należało oddalić.

Mając na względzie powyższe okoliczności, na podstawie art. 805 § 1 kodeksu cywilnego, art. 339 i 340 kodeksu postępowania cywilnego, powództwo należało oddalić.

Sędzia